

ประสบการณ์ของนายชม หายนาวา

วันอาทิตย์ที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2539 ข้าพเจ้าได้มีโอกาสรู้จักกับลุงชม หายนาวา เนื่องจากลุงชมได้เดินทางมาที่บ้านคุณไพศาล แสนไชย เพื่อมาเยี่ยมเยียนคุณไพศาล ส่วนข้าพเจ้าก็มาศึกษาเรื่องนิมิตของคุณไพศาล จากการสอบถามลุงชม ทราบว่าปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 14/3 หมู่ที่ 4 ตำบลลี่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน และลุงชมก็เป็นผู้หนึ่งที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนิมิตของคุณไพศาล แสนไชย เมื่อได้สนทนาเรื่องราวต่าง ๆ พอประมาณแล้ว ลุงชมก็ได้เล่าเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนิมิตของคุณไพศาล แสนไชย ให้ข้าพเจ้าฟังว่า

“คุณไพศาลได้นิมิตถึงลูกชายของผม โดยคุณไพศาลได้เล่าให้ฟังว่า ได้ไปยังแดน ๆ หนึ่งมันเป็นที่มีมืดและร้อนมาก มีแต่หมอกแต่ควันมีแสงพุ่งไปมา (ควันดำควันแดง) คุณไพศาลบอกว่าให้คิดเอาเองเถอะว่าคืออะไร จากนั้นมีชายคนหนึ่งได้เดินเข้ามาแล้วนั่งคุกเข่ายกมือขึ้นไหว้คุณไพศาลและคณะ (ครูบาคันธาและพญาพิงคราช) แล้วบอกว่า ผมชื่อดาบตำรวจวิฑูรย์ หายนาวา เสียชีวิตเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2535 จริง ๆ แล้วผมยังไม่อยากตาย ผมมีความเสียใจสมัยตอนที่ยังเป็นมนุษย์นั้นไม่ค่อยได้ทำบุญทำทาน ผมอยู่ที่นี้ลำบากมาก ขอส่งไปบอกให้พ่อผมหน่อย พ่อผมมีชื่อว่านายชม หายนาวา อยู่บ้านเลขที่ 14/3 หมู่ 4 ตำบลลี่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ขอบอกให้พ่อผมทำบุญมาหาผมด้วย นิมนต์พระสงฆ์มา 9 รูป เอาพระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบให้อุทิศส่วนบุญมาถึงผม ถ้าหากว่าพ่อผมไม่มีเงิน ขอให้พ่อผมเอาที่ดินของผมที่มีอยู่ 3 งานกับ 48 ตารางวา เอาไปขายเอาเงินไว้ใช้และทำบุญมาให้ผมด้วย”

จากเรื่องราวดังกล่าว ข้าพเจ้าได้สอบถามลุงชมเพิ่มเติมว่า ลุงชมได้อุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ไปให้ลูกชายของท่านแล้วและเรื่องราวต่าง ๆ ที่คุณไพศาลเล่ามานั้นก็ถูกต้องตรงกับความจริง และคุณไพศาลก็ไม่ได้เรียกร้องค่าตอบแทนแต่อย่างใด ดังนั้นเรื่องนี้จึงเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ที่นำมาเสนอให้ท่านผู้อ่านทั้งหลายได้พิจารณากัน

หมายเหตุ: ลุงชมมาได้ไม่นานก็ลากลับซึ่งตอนนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้มีโอกาสได้ถ่ายรูปลุงชมเก็บไว้เป็นที่ระลึก เนื่องจากฟิล์มหมดพอดี